

SPALOVÁNÍ A KOTLE

doc. Ing. Tomáš Dlouhý, CSc.

1

ENERGIE

Energie je extensivní veličina

- definuje se jako schopnost hmoty konat práci
- vyskytuje se v nejrůznějších formách

Z hlediska jejího využití se často rozlišuje

- energie primární
- energie zušlechtěná – získá se vhodnými energetickými přeměnami

Pro praxi má největší význam energie ve formě

- užitečného tepla v různých formách
 - elektřiny
 - stlačeného vzduchu
 - chladu
- } získává se transformací v pracovních cyklech

2

Na počátku řetězce energetických přeměn realizovaných v pracovních cyklech stojí často **teplota získané spalováním** = uvolnění energie chemicky vázané v palivu

vstupem mohou být:

- primární energetické zdroje (PEZ), zejména pak chemicky vázaná energie fosilních paliv jako je:
 - uhlí
 - uhlovodíková paliva, ropa a zemní plyn
- energie získaná z tzv. „druhotních energetických zdrojů“ (DEZ)
 - vysokopevný plyn
 - sulfitové výluhy
 - plyny z chemické výroby
 - konvertorový plyn (při výrobě oceli)
 - spalitelné odpady – průmyslové, komunální
 - obnovitelné zdroje energie – z těchto je z hlediska spalování zajímavá pouze biomasa

3

Fosilní paliva a jejich vlastnosti

Fosilními palivy označujeme všechny látky, které nejspíše vznikly v době třetihor z biomasy či organismů a které při slučování s kyslíkem uvolňují tepelnou energii.

Mohou mít skupenství

- pevné (uhlí),
- kapalné (ropa)
- plynné (zemní plyn)

Fosilní paliva jsou základem pro výrobu paliv umělých

4

Přírodní a umělá paliva

Stav přírodního paliva	Přírodní palivo	Umělá paliva
pevné	uhlí, rašelina	koks, briky, uhlíkový prášek
kapalné	ropa	všechny destilační produkty z ropy a zkapalněného uhlí
plynné	zemní plyn, plyn z ropného nadloží, důlní plyn	plyny vzniklé odplyněním (koksalenský), zplyněním (svitiplyn, generátorový plyn) a při destilaci plynu (kapalné plyny - propan, butan)

5

BIOMASA

Obnovitelné palivo

Rozeznáváme především

- zbytkovou (odpadní) biomasu
 - dřevní odpady z lesního hospodářství
 - odpady z celulózo-papírenského, dřevařského a nábytkářského průmyslu
 - rostlinné zbytky ze zemědělské průvoryby a údržby krajiny
 - komunální bioodpad
 - odpady z potravinářského průmyslu
- cíleně pěstovanou biomasu
 - energetické bylinky
 - rychlostoucí dřeviny

Složení paliv

Každé palivo se skládá z

- hořlaviny
 - přítěže = balstu
- Hořlavina = část, jejímž okysličováním se uvolňuje teplo chemicky vázané v palivu. Skládá se z
- aktivních látek, jejichž spalováním vzniká teplo
 - uhlíku (C),
 - vodíku (H)
 - síry (S),
 - z pasivních látek, které teplo nedodávají, ale jsou vázány chemicky na uhlovodíky
 - kyslíku (O)
 - dusíku (N)

7

Přítěž (balast)

- u paliv pevných a kapalných
 - popeloviny
 - voda
- u plynných paliv
 - obsah vodní páry
 - nehořlavých plynů.
- hlavními složkami popelovin jsou
 - jílové minerály (Al_2O_3 , $2\text{SiO}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$),
 - karbonáty (CaCO_3 , MgCO_3 , FeCO_3),
 - sulfidy (FeS_2),
 - sulfáty (např. MgSO_4 , Na_2SO_4),
 - oxidy (SiO_2 , Fe_2O_3) a další.

8

Výhřevnost a spalné teplo

Výhřevnost paliva Q_i [$\text{kJ} \cdot \text{kg}^{-1}$, $\text{kJ} \cdot \text{Nm}^{-3}$, $\text{kWh} \cdot \text{kg}^{-1}$ nebo $\text{kWh} \cdot \text{Nm}^{-3}$] je množství tepla, které se uvolní dokonalým spálením 1 kg (1 m^3) paliva při ochlazení spalin na standardní výchozí teplotu 20°C , přičemž vzniklá vodní pára nezkondenzuje.

Spalné teplo Q_s [$\text{kJ} \cdot \text{kg}^{-1}$, atd.] je celkové latentní chemicky vázané teplo v palivu, tedy včetně kondenzačního tepla vodní páry ve spalinách z paliva.

Vztah mezi spalným teplem a výhřevností je

$$Q_i = Q_s - 2453 \cdot (W + 8,94 \cdot H)$$

$$\begin{aligned} W & \text{ je obsah vody v palivu} & [\text{kg} \cdot \text{kg}^{-1}] \\ H & \text{ je obsah vodíku v palivu} & [\text{kg} \cdot \text{kg}^{-1}] \end{aligned}$$

9

Pevná paliva

1 kg paliva se skládá z

- hořlaviny h
- popeloviny A
- vody W

platí

$$h + A + W = 1 \quad (-) \quad \text{evt. } h + A + W = 100 \quad (\%)$$

10

Spalování paliv

Spalování je fyzikálně – chemický pochod, při kterém probíhá

- řízená příprava hořlavé směsi paliva a okysličovadla
- jejich sloučování (hořením) za intenzivního uvolňování tepla => prudké stoupnutí teploty
- vznik spalin jakožto produktu spalování

11

Hoření

je možné pouze mezi elementárními složkami v atomárním stavu

- hořlaviny (C, H, S)
- okysličovadlo (nejčastěji O_2 ze vzduchu).

Pracovními látkami spalovacích procesů jsou

- palivo
- okysličovadlo
- spaliny - jsou produktem spalování a nositelem uvolněného chemicky vázaného tepla

Spaliny

- plynné = směs převážně nehořlavých plynů (N_2 , CO_2 , $\text{SO}_2 + \text{SO}_3$, NO_x , O_2) a par (H_2O)
- pevné spaliny z popelovin (škvára, struska, jemný popílek)

12

Model dokonalého spalování

- předpokládá úplné vyhoření paliva
 - lze jej popsat elementárními chemickými rovnicemi
- $$\text{C} + \text{O}_2 \rightarrow \text{CO}_2 + 33,8 \text{ MJ/kg}$$
- $$2 \text{ H}_2 + \text{O}_2 \rightarrow 2 \text{ H}_2\text{O} + 142 \text{ MJ/kg}$$
- $$\text{S} + \text{O}_2 \rightarrow \text{SO}_2 + 9,25 \text{ MJ/kg}$$
- pro aplikaci modelu je nezbytná znalost prvkového složení hořlaviny paliva – zjišťuje se rozborem
 - pomocí modelu lze vypočítat
 - minimální objem kyslíku resp. vzduchu potřebného pro spálení paliva
 - objem a složení spalin vznikajících při spalování paliv

13

Přebytek spalovacího vzduchu

- spalovací proces je veden s množstvím vzduchu, které je větší než vypočtené minimálně potřebné
- množství spalovacího vzduchu se vyjadřuje relativně pomocí součinitele přebytku vzduchu

$$\alpha = \frac{\text{dodávané množství spalovacích o vzduchu}}{\text{minimální množství spalovacích o vzduchu}} > 1$$

- u reálných zařízení se určuje měřením podle koncentrace kyslíku ve spalinách

- přibližně platí vztah

$$\alpha = \frac{0,21}{0,21 - o_{O_2}}$$

14

o_{O_2} změřený poměrný obsah O_2 ve spalinách

Optimální přebytek spalovacího vzduchu

Závisí na

- druhu spalovaného paliva
- možnostech spalovacího zařízení

Spalovaní plynu

- atmosférické hořáky $\alpha \sim 1,5$ až 2
- přetlakový hořáky $\alpha \sim 1,05$ až 1,25

Spalovaní uhlí

- na pevném rostu $\alpha \sim 2$ až ???
- na mechanickém rostu $\alpha \sim 1,5$ až 2,5
- ve formě prášku $\alpha \sim 1,12$ až 1,25

15

Spalovací zařízení a kotly

- spálením se chemicky vázané teplo v palivu převede do spalin pro další využití
 - přímé – vytápění, spalovací turbína
 - nepřímé – pro ohřev pracovní látky, přičemž získáváme
 - teplou nebo horkou vodu
 - sytu nebo přehřátou páru
 - teplý vzduch
 - jiné médium

17

Nedokonalé spalování

- palivo v kotli nikdy nevyhoří dokonale
- nedokonalost spalování je příčinou ztrát
 - hořlavinou ve spalinách – tvořena
 - CO
 - zbytky uhlovodíků
 - hořlavinou v tuhých zbytcích
 - koksový zbytek
 - saze
- nedokonalost spalování lze omezit
 - zvýšením množství spalovacího vzduchu
 - konstrukcí spalovacího zařízení
 - vhodnou organizací a řízením spalovacího procesu

16

Základní pojmy

- Kotel je zařízení sloužící
 - k výrobě páry (parní kotel),
 - ohřevu vody (teplovodní nebo horkovodní kotel)
 - k ohřevu jiného media (např. oleje).
- Teplo se získává
 - obvykle spalováním paliva
 - z odpadního tepla (kotle utilizační)
 - z elektřiny (elektrokotle).
- V kotli dochází k transformaci ■ Výsledkem je
 - chemické energie paliva
 - na tepelnou energii spalin
 - do pracovního media.
 - pára (sytá nebo přehřála),
 - teplá voda (do 110 °C) resp.
 - horká voda (nad 110 °C)
 - jiné ohřáté médium

Rozdělení kotlů

Existuje celá škála různých způsobů dělení kotlů :

- podle použití se dělí na
 - elektrárenské,
 - teplárenské,
 - kotle pro výtopny,
 - pro spalovny,
 - utilizační (na odpadní teplo)
- podle pracovního média
 - teplovodní, horkovodní
 - parní
 - olejové aj.
- podle použitého paliva
 - kotle na tuhá paliva
 - rošťové,
 - práškové,
 - granulační,
 - výtavné,
 - cyklónové,
 - fluidní,
 - kotle na kapalná paliva
 - kotle na plynná paliva

Určení účinnosti kotle a tepelných ztrát

Lze požít dvě metody určení účinnosti kotle :

- metoda přímá – vychází z definice účinnosti

$$\eta = \frac{\text{tepelný výkon kotle}}{\text{příkon tepla v palivu}}$$

- metoda nepřímá

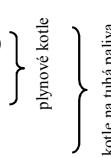
$$\eta = 1 - \sum \text{poměrných tepelných ztrát}$$

20

Nepřímá metoda určení účinnosti kotle

$$\eta_V = 1 - \sum Z_i$$

Poměrné tepelné ztráty kotle i jsou

- k - fyzickým teplem spalin (komínová)
 - sv - sdílením tepla do okolí
 - CO - hořlavinou ve spalinách
 - C - hořlavinou v tuhých zbytcích
 - f - fyzickým teplem tuhých zbytků
-

Nejvýznamnější je ztráta komínová, závisí na

- teplotě spalin za kotlem
- přebytku vzduchu ve spalinách za kotlem

21

Přímá metoda určení účinnosti kotle

- je poměrně jednoduchá, neboť vyžaduje minimální počet měřených veličin
- dobře aplikovatelná u plynových a olejových kotlů
- u kotlů na tuhá paliva je problém s měřením toku paliva
- podává jen všeobecnou informaci o účinnosti kotle
- nedostačující informace pro posuzování kvality provozu a zejména pak pro rozbor výsledků a návrh opatření

Nepřímá metoda určení účinnosti kotle

- u kotlů na tuhá paliva poskytuje přesnější výsledky a podrobnější informaci o provozních vlastnostech kotle

22

Parametry kotlů

Parní kotel je charakterizován souborem těchto údajů:

- jmenovitý tepelný výkon v kW nebo MW
- jmenovitý hmotnostní tok vody nebo vyrobené páry na výstupu z kotle, kterého musí kotel dosáhnout v trvalém provozu při dodržení jmenovitých hodnot základních parametrů tj. tlaku a teploty páry a napájecí vody při spalování projektovaného paliva,
- jmenovitý tlak
- jmenovitá teplota výstupní vody nebo páry
- jmenovitá teplota napájecí vody
- druh a vlastnosti paliva.

Typy teplovodních plynových kotlů

Teplovodní plynové kotle

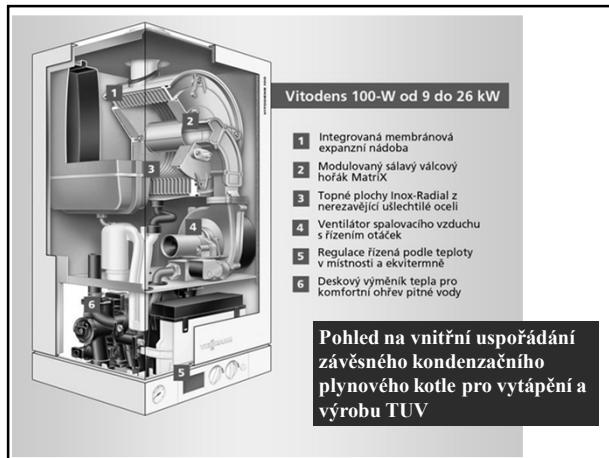
Pracovním mediem je voda (nebo roztok nemrznoucí kapaliny), která se v kotli ohřívá na pracovní teplotu maximálně 115 °C. Pracovní přetlak je stanoven výrobcem, u nižších výkonů bývá do 0,25 MPa, u vyšších až 0,6 MPa. Vyrábějí se ve výkonech od 8 do 3500 kW (výjimečně i vyšší). Určeny jsou normou ČSN 07 0240.

Horkovodní plynové kotle

Slouží k výrobě horké vody o teplotě přes 115 °C při přetlaku nad 0,17 MPa. Vyrábějí se v širokém výkonovém pásmu od 1 do stovek MW a v rozsahu tlaku vody na výstupu z kotle od 0,9 do 7,0 MPa. Typy a základní parametry jsou určeny normou ČSN 07 0021.

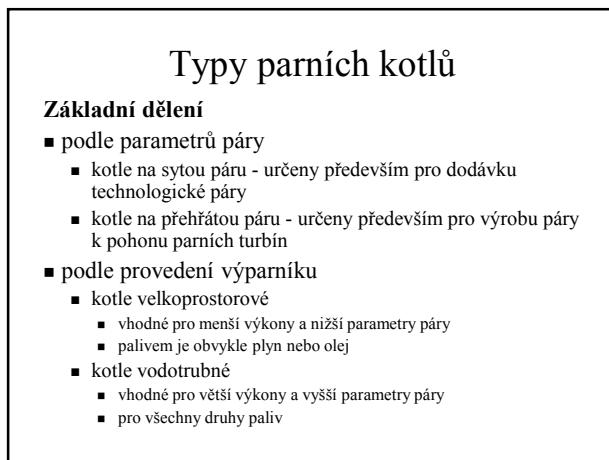
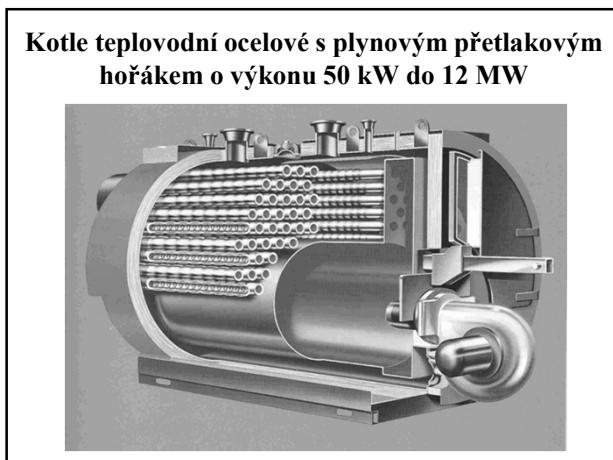
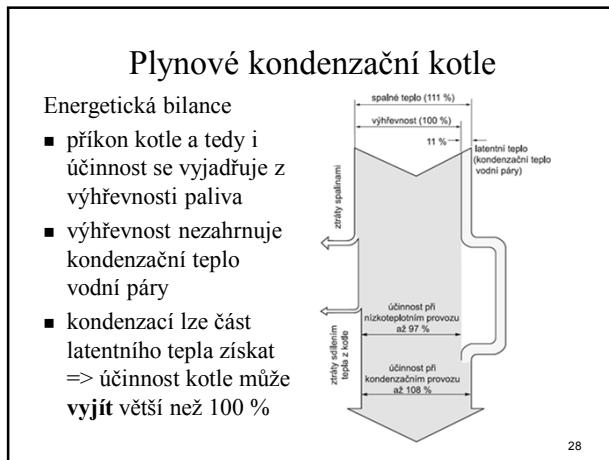
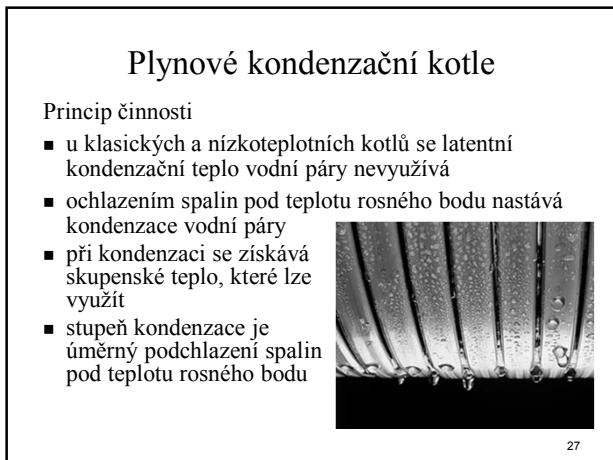
Pohled na vnitřní uspořádání závěsného plynového kotle pro vytápění a výrobu TUV v provedení C1 TURBO

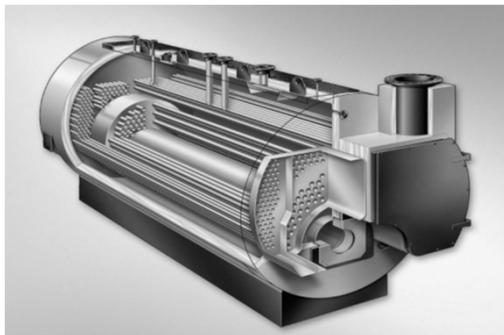
Vitodens 100-W od 9 do 26 kW

- 1 Integrovaná membránová expanzní nádoba
- 2 Modulovaný sálavý válcový hořák Matrix
- 3 Topné plochy Inox-Radial z nerezavějícího uslechtělé oceli
- 4 Ventilátor spalovacího vzduchu s řízením otáček
- 5 Regulace řízená podle teploty v místnosti a v ekvitemné
- 6 Deskový výměník tepla pro komfortní ohřev pitné vody

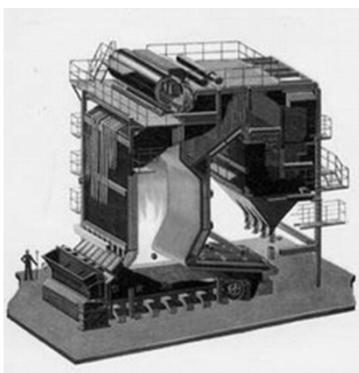
Pohled na vnitřní uspořádání závěsného kondenzačního plynového kotle pro vytápění a výrobu TUV

Plynový kotel na sytu páru pro výkony do 20 t/h

Roštový parní kotel na uhlí

Parní kotel na práškové uhlí

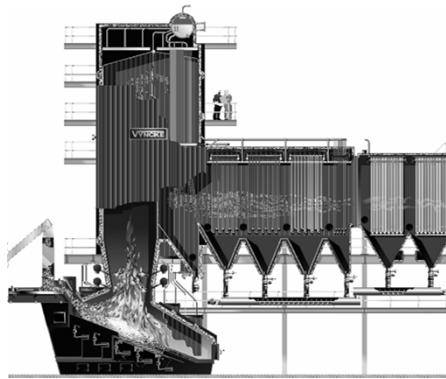

Vodotrubné kotle na tuhá paliva

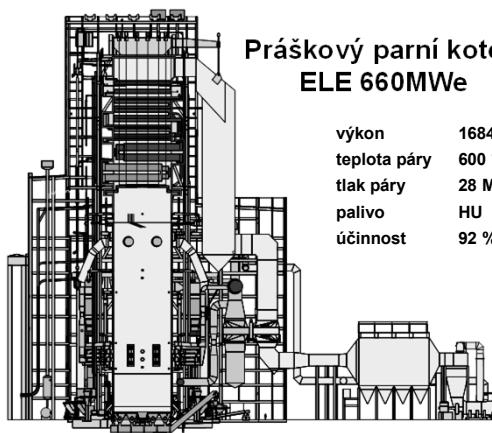
dělení podle typu spalovacího zařízení

- roštové,
- práškové,
 - granulační,
 - výtavné,
 - cyklónové,
- fluidní
 - se stacionární fluidní vrstvou
 - s cirkulující fluidní vrstvou

Roštový kotel na spalování biomasy

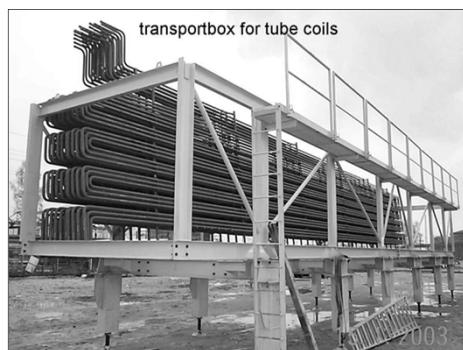
**Práškový parní kotel
ELE 660MWe**

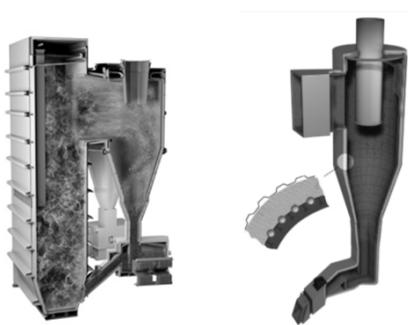
Deskový přehřívák na závěsech

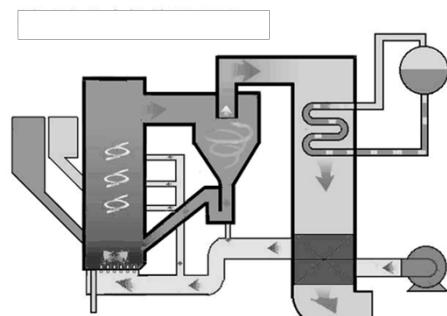
Trubkový svazek

Ohniště kotle s cirkulující fluidní vrstvou s odlučovacím cykロンem

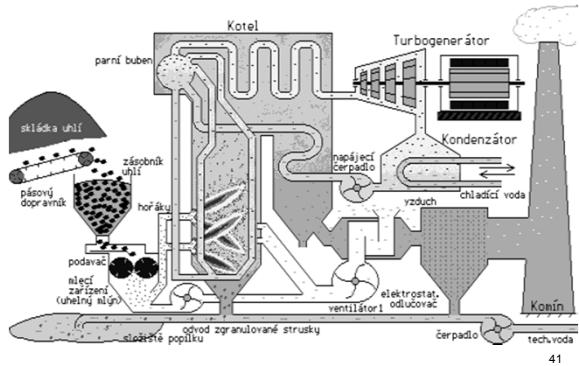

Ohniště kotle s cirkulující fluidní vrstvou s odlučovacím cykロンem

40

A co dál s teplem ve formě páry?

41

<http://www.energetika.cvut.cz>

